

[Aksel Larsen.]

bejdsløse ind, at de faar noget, men de vil i Løbet af den kommende Maaned opdage, hvor sørgeligt de er blevet snydt.

Loven er blevet forandret i Landstinget, og det er ogsaa typisk for den Maade, den skal føres ud i Livet paa, at man ned sætter Satserne. Og der bliver ikke her oplyst noget om, af hvilken Grund man ned sætter dem, det vedkommer ikke det saakaldte høje Folketing. Men samtidig forelægges der et Lovforslag om Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer, og det skal koste 1,2 Mill. Kr., som netop er taget fra denne Lov. Altsaa, man har for en Maaned Tid eller to siden sagt til de arbejdsløse: Nu skal I faa noget! Saa skærer man det ned med 1,2 Mill. Kr. og siger saa: Hvor er vi godgørende, vi giver jer noget Oksekød, for at Priserne kan stige. Det er en Lov af den Art, at man kun kan karakterisere den som et mindre fromt politisk Bedrag og som en Valgmanøvre. Man regner med, at Sandheden i hvert Fald ikke gaar op for de arbejdsløse, før Kommunevalgene er overstaaet, og saa har jo Loven gjort sin Pligt. Under disse Omstændigheder er det givet, at vi Kommuner ikke stemmer for denne Lov, og vi kan altsaa dermed levere Stof til en Serie nye Artikler i den socialdemokratiske Presse under Mærket: „Rød Front“.

Jeg anbefaler dog den samme Presse at gøre historiske Studier — det er somme Tider nyttigt — og undersøge, hvorledes det forholder sig med Socialdemokratiets Stilling før i Tiden, da det ikke, hverken officielt eller inofficielt, var Regeringsparti, og da der endnu i Partiet var en vis revolutionær Indflydelse. Da hyldede man nemlig aldeles ikke Sætningen: hellere 5 Ø. end ingenting; ligegyldigt hvor elendigt et socialt Lovforslag er i sine Principper og sin Udformning, hvis det blot giver noget mere end ingenting, bør man stemme for det. Jeg skal henvise til et konkret Eksempel — der kan findes flere; jeg overlader det til Historikerne i den socialdemokratiske Gruppe at finde dem. I 1891 blev den første Lov om Alderdomsunderstøttelse vedtaget i den danske Rigsdag. Et halvt Aar forinden, tror jeg, det var, havde Berg og Hørup stillet et andet Forslag, som altsaa blev stemt ned. Regeringen Estrup kom med et Forslag om Alderdomsunderstøttelse, og det blev vedtaget; men hvem der ikke stemte for det, var bl. a. det socialdemokratiske Parti. Og det socialdemokratiske Parti motiverede sin Stilling omtrent med følgende: Under disse Forhold, dels fordi man fandt Forslaget utilfrstiedslende, dels fordi det aaben-

lyst tog Sigte paa at spænde Ben for det af Berg og Hørup stillede Forslag, og dels fordi det var tydeligt, at det byggede paa Underhaandsaftaler med Landstinget, stemte Socialdemokratiet ikke for Forslaget.

Nu vel: dels fordi dette Forslag om Vinterhjælp i det hele taget er utilfredsstillende, dels fordi det aabenlyst tager Sigte paa at spænde Ben for det af de ærede Medlemmer Hr. Munch-Petersen og Aksel Larsen samtidig stillede bedre Forslag, og dels fordi det gennemføres ved Underhaandsaftaler med Venstre, stemmer vi Kommuner ikke for Forslaget.

Søren P. Larsen: I den Redegørelse, som Flertallets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, gav, fremhævedes det blandt andet ogsaa som en Begrundelse, at Venstre vilde stemme for Forslaget om Vinterhjælpen, saaledes som det fremgaar af den Indstilling, Udvalget har afgivet i Formiddags. Jeg havde egentlig ikke troet, at der skulde være nogen større Debat ved denne Lejlighed, og tror for Resten heller ikke, at der bliver det; for det Forsøg, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort paa at drage en lang Række denne Sag ganske uvedkommende Spørgsmaal ind i Debatten, viser vist ikke andet end, at det er lidt skralt med det ærede Medlems Samvittighed vedrørende det Forlig, der er sluttet her i Rigsdagen; det ærede Medlem føler sig i høj Grad pinlig berørt af at være sat udenfor dette Forlig. Jeg kan i alt Fald henvise til, at ved første saavel som ved anden Behandling af det foreliggende Lovforslag opstillede vi fra Venstres Side flere Betingelser for at gaa med ind i en Overvejelse om Gennemførelsen af Forslaget om Vinterhjælp til kriseramte Personer.

Ved den Ændring, Lovforslaget er undergaaet ved Behandlingen i Landstinget, er der nu for det første gjort Plads, om end kun beskedent Plads, for det, jeg paa mit Partis Vegne rejste Spørgsmaal om: om der ikke var Mulighed for at yde Naturalier som en Del af den Hjælp, man skal yde trængende Personer i en Periode, hvor det er smaat med Penge, men hvor vi dog heldigvis har Varer og Naturalier nok.

Vi pegede dernæst paa, at vi ogsaa maatte betragte dette Forslag som et Led i en samlet Plan, der ikke alene gik ud paa at komme de kriseramte arbejdsløse til Hjælp, men ogsaa paa at hidføre saadanne Foranstaltninger, at en Bedring i vore Erhvervsforhold kunde forventes. Endvidere pegede jeg paa, at det var af afgørende Betydning,